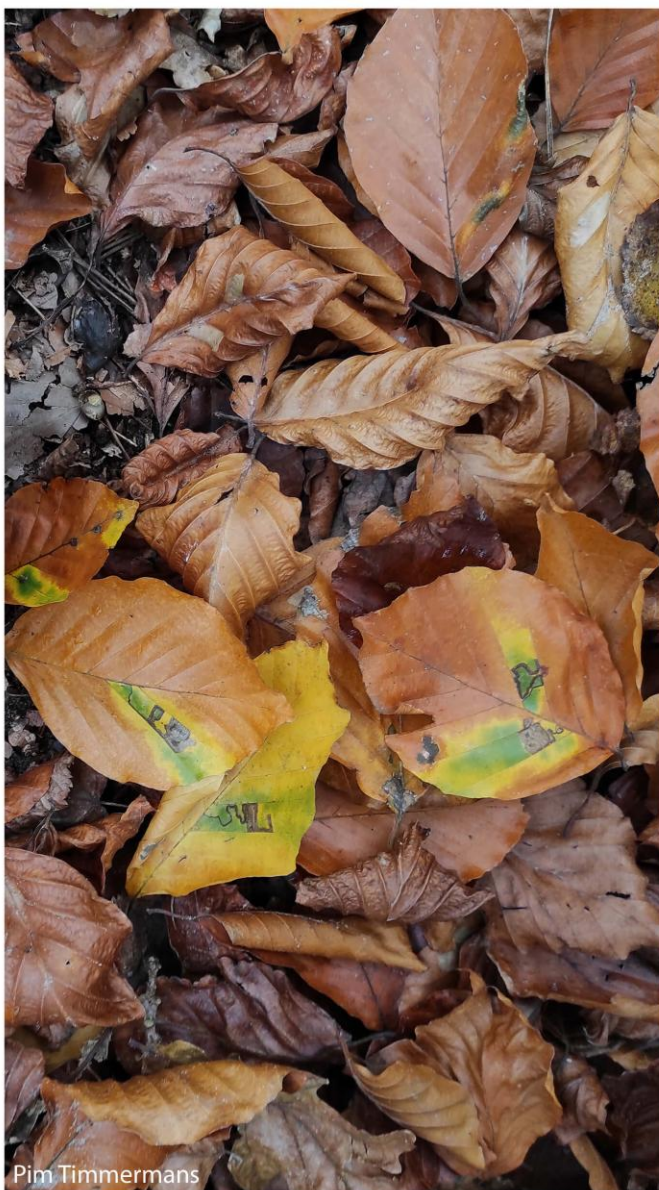

Het kunstwerk van de zigzagbeukenmineermot

Door Pim Timmermans

Tijdens een herfstwandeling onder beukenbomen is het bladertapijt vaak een lust voor het oog. Maar wie even stil blijft staan en beter kijkt, ontdekt dat sommige bladeren kleine kunstwerkjes herbergen.

Op de foto zie je zo'n meesterwerk: beukenbladeren met een opvallend zigzagpatroon.

Dat is het werk van de **zigzagbeukenmineermot** (*Stigmella tityrella*), een piepkleine rups die tussen de boven- en onderhuid van het blad leeft. Terwijl ze zich tegoeed doet aan het zachte, bladgroenrijke bladweefsel, creëert ze een karakteristiek slingerpaadje – haar "levenspad" – letterlijk in het blad, tussen twee nerven.

De blaadjes vallen op omdat het gedeelte waar de mijn zit vaak een groen eiland blijft, zodat de rups nog even kan blijven eten, ook al is het blad van de boom gevallen.

Een lampje onder het blad – of gewoon goed zonlicht – helpt om het spoor te volgen van begin tot eind. Het rupsje begint heel klein, en al etend wordt ze groter, dus ook haar mineergangetje breder!

De donkere stukjes in de mijngang heten *frass*: dat is de poep van de rups. Al etend baant ze zich voorwaarts een weg en achter zich poept ze diezelfde weg weer dicht!

Soms heb je het geluk dat het rupsje nog in de gang zit – dat zie je op de foto rechtsonder.

Dus: met een beetje geluk vind jij zelf deze kronkelige sporen van de kleine boskunstenaar met de mooie naam, in beukenbladeren die nog aan de boom hangen of net op de grond liggen.

Veel speurplezier!